

Moc pře - di - vná nás ti - še o - be - stí - rá,
 a pro - to če - kám pří - ští u - kli - dněn.
 Bůh je dnes s ná - mi, svě - dčí na - še ví - ra,
 a bu - de s ná - mi ka - ždý no - vý den.

2. Ta divná dobrá moc svou sílu dá mi / a věrně povede můj každý krok. / Jí obklopen i dnes chci zůstat s vámi / a s vámi prožít tento nový rok.
3. Mé staré srdce ještě prudce buší / a těžce nese zlobu těchto chvil. / Ach, Pane, podej vyplašené duši / svou spásu, již jsi pro ni připravil.
4. Máš-li však pro nás hořký kalich strastí, / jež trpce přetékají přes kraje, / my přijmeme jej, nechceme se trásti, / vždyť s námi vždy tvá dobrá ruka je.
5. A kdybys dopřál, Bože milostivý, / na světě radost v jasu slunečném, / pak prožitého dobře pamětlivi / svůj život celý dáme k službám tvým.
6. Když po vichřici soumrak plyne tiše, / rád chorálu bych lidstva naslouchal / a za zdmi slyšel nést se výš a výše / tvých věrných dětí vděčnou píseň chval.